

preventing and combating domestic violence concerning a child and involving a child, are established: ensuring the safety and fundamental rights and freedoms of the child as victims and child witnesses; consideration of the disproportionate impact of domestic violence on children and adults, observance of the principle of ensuring equal rights during the implementation of measures in the field of preventing and combating domestic violence; confidentiality of information about children who are victims and child witnesses; taking into account the special needs and interests of children, and more.

A conclusion is made about the need for an interdisciplinary approach to the development and implementation of a system of measures aimed at increasing public awareness of the forms, causes, and consequences of domestic violence, forming an intolerant attitude towards violent behavior, and fostering a caring attitude towards children who are victims and child witnesses of domestic violence.

Keywords: *violence, domestic violence, criminal offenses, guardianship authorities, prevention of violence, guardianship, children.*

УДК 342.6:342.922(477)

DOI: 10.31733/2078-3566-2023-4-293-300

Максим ПРИШЕДЬКО©

аспірант

(Державна наукова установа «Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України», м. Київ, Україна)

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ІНШИХ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ У СФЕРІ ФОРМУВАННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕРЖАВНИХ РЕЄСТРІВ

У статті викладено деякі результати дослідження основних напрямів роботи органів виконавчої влади, інших державних органів України щодо формування та функціонування державних реєстрів, досліджено особливості цієї діяльності. Основну увагу зосереджено на питаннях нормативно-правового, організаційного забезпечення діяльності у цій сфері та особливостях практичної роботи по формуванню та функціонуванню державних реєстрів.

Розглянувши роль і місце Президента України, Кабінету Міністрів України, народних депутатів України (Верховної Ради України) у питанні формування та функціонування державних реєстрів, нами насамперед акцентовано на їх ролі у формуванні державної політики у цій сфері як суб'єктів, які наділені правом законодавчої ініціативи. Основні положення щодо особливостей нормативної діяльності центральних органів виконавчої влади, інших державних органів як держателів (розпорядників) державних реєстрів, її основні напрями зроблені на підставі дослідження положень про центральні органи виконавчої влади, законів про конкретні державні реєстри та їх положень. У статті розглянуто особливості практичної роботи щодо формування та функціонування державних реєстрів, яку здійснюють центральний орган виконавчої влади, його територіальні органи, інші державні органи як держателі державних реєстрів та їх територіальні органи.

Зазначено, що здійснення організаційних заходів у сфері формування і функціонування державних реєстрів є одним з основних напрямів роботи держателів (розпорядників) державних реєстрів та їх територіальних органів. На визначення пріоритетних напрямів організаційної діяльності держателів (розпорядників) державних реєстрів впливають, зокрема, такі фактори, як мета створення державного реєстру та його основні завдання, особливості об'єкта правового регулювання тощо.

У статті досліджено особливості діяльності щодо формування державних реєстрів як шляхом державної реєстрації, так і шляхом внесення до державного реєстру органами ведення реєстру відомостей про об'єкт певного правового статусу на підставі вимог нормативних актів, а також особливості правових наслідків у цих випадках.

Важливими напрямками діяльності органів державної влади, інших державних органів у сфері формування і функціонування державних реєстрів, що розглянуті у статті, є забезпечення доступу до інформації, що міститься в державних реєстрах, діяльність по забезпеченню захисту інформації, здійснення контролю за діяльністю у сфері формування та ведення державних реєстрів.

Ключові слова: *держатель державного реєстру, нормативно-правове регулювання, адміністратор державного реєстру, державна реєстрація, державний реєстратор, органи ведення державного реєстру, правовий режим доступу до інформації, захист персональних даних.*

© М. Пришедько, 2023

pravo@ndcpi.org.ua

Постановка проблеми. Успішне вирішення питання реформування державного управління в Україні в умовах інформаційної революції тісно пов'язане з вирішенням проблеми забезпечення відповідного рівня ефективності державних реєстрів. Забезпечення цього можливе при якісному наповненні державних реєстрів, яке здійснюється у процесі формування державних реєстрів, та ефективному використанні тих даних, що містяться в державних реєстрах, під час надання адміністративних послуг, ухвалення рішень органами державної влади та місцевого самоврядування, вирішення інших завдань. Держава покладає обов'язок щодо формування та функціонування державних реєстрів на органи державної влади, інші державні органи, уповноважені у цій сфері. Саме від змісту та напрямів їх діяльності залежить ефективність державних реєстрів.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Досліджуючи особливості діяльності органів державної влади, інших державних органів науковці акцентують на різних сторонах проблеми, що говорить про її багатогранність. Ця проблематика досліджувалася у наукових працях, зокрема, таких вчених, як В. Авер'янов, Д. Агапов, В. Білоус, О. Буханевич, М. Гурковський, Д. Іваненко, Р. Ігонін, Т. Кагановська, О. Качура, І. Коліушко, П. Кононова, І. Лазарев, Б. Логвиненко, І. Мищак, О. Навроцький, М. Опольська, І. Приймаченко, Дж. Садлер, О. Синкова, С. Слободянюк, В. Спасенко, Я. Тамаря, М. Теличко, П. та інших вітчизняних і закордонних науковців. Відмічаючи наявність спільних рис в діяльності центральних органів виконавчої влади, інших державних органів, науковці звертають увагу і на наявність значних особливостей щодо форм і методів роботи цих органів у різних сферах життєдіяльності. Треба зазначити, що незважаючи на велику кількість досліджень щодо особливостей діяльності органів влади, інших державних органів у різних сферах, питання особливостей роботи цих органів у сфері формування та функціонування державних реєстрів є малодослідженим за винятком висвітлення проблем державної реєстрації, які розглядалися багатьма вченими, зокрема, М. Гурковським [3], Д. Іваненко [4], В. Спасенко [18], Я. Тамаря [19] та ін.

Метою статті є з'ясування сутнісного змісту діяльності органів виконавчої влади, інших державних органів в Україні щодо формування та функціонування державних реєстрів.

Виклад основного матеріалу. Розглядаючи питання особливостей діяльності органів державної влади, інших державних органів щодо формування та функціонування державних реєстрів, основну увагу зосередимо на її нормотворчий та організаційний характер.

Відповідно до статті 93 Конституції України Президент України, Кабінет Міністрів України та народні депутати України наділені правом законодавчої ініціативи, що дозволяє їм формувати державну політику у цій сфері, визначально впливати на характер діяльності, реалізуючи правотворчу та установчу функції. Єдиним органом законодавчої влади в Україні є Верховна Рада України. Саме цей орган на законодавчому рівні визначає основні принципи та інші питання діяльності під час формування та ведення державних реєстрів, регламентуючи її законами чи постановами або делегуючи повноваження Кабінету Міністрів України держателю (розпоряднику) державного реєстру.

Вищим органом у системі органів виконавчої влади є Кабінет Міністрів України. Разом із правотворчою функцією, а саме ухвалюючи постанови на виконання вимог законів України та указів Президента України у сфері формування та функціонування державних реєстрів, Кабінет Міністрів України відповідно до статті 16 Конституції України наділений і установчою функцією, а саме утворює, реорганізовує та ліквідує відповідно до закону міністерства та інші центральні органи виконавчої влади. Кабінет Міністрів України затверджує положення про центральні органи виконавчої влади, де може передбачати і повноваження щодо організації та здійснення діяльності по формуванню і функціонуванню державних реєстрів. Крім того, відповідно до своїх повноважень Кабінет Міністрів України спрямовує і координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади, у тому числі і у сфері формування і функціонування державних реєстрів [15].

Центральні органи виконавчої влади, інші державні органи, які є держателями державних реєстрів, займаються як нормативною діяльністю у цій сфері, так і безпосередньою практичною діяльністю. Питання нормативної діяльності держателів

(розпорядників) державних реєстрів, її основні напрямки викладені в положеннях про центральні органи виконавчої влади, в законах про конкретні державні реєстри, в положеннях про державні реєстри. Нормативна діяльність держателів державних реєстрів полягає в розробці проектів законів та здійсненні нормативно-правового регулювання формування та функціонування державних реєстрів. Наприклад, Порядок функціонування порталу електронних сервісів, Порядок надання відомостей, Порядок формування та зберігання реєстраційних справ та деякі інші питання формування і функціонування Єдиного державного реєстру визначаються нормативними актами Міністерства юстиції України як держателя цього реєстру.

Практичною роботою щодо формування та функціонування державних реєстрів займаються безпосередньо центральний орган виконавчої влади, його територіальні органи, інші державні органи як держателі державних реєстрів. Крім того, органи центральної виконавчої влади, інші державні органи можуть брати участь у формуванні та функціонуванні конкретного державного реєстру не маючи правового статусу держателя (розпорядника) державного реєстру, наприклад, щодо передачі певної інформації за характером своєї діяльності держателю (розпоряднику) державного реєстру для формування і функціонування конкретного державного реєстру, зокрема, Державного реєстру виборців, Єдиного державного реєстру [6-7].

Здійснення організаційних заходів у сфері формування і функціонування державних реєстрів є одним з основних напрямків роботи держателів (розпорядників) державних реєстрів та їх територіальних органів. Відповідно до Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 № 228, зазначений центральний орган виконавчої влади є держателем кількох державних реєстрів [11]. Саме він здійснює організаційні заходи щодо формування та функціонування цих державних реєстрів. Зокрема, призначає адміністраторів цих державних реєстрів, організовує роботу, пов'язану із забезпеченням діяльності з державної реєстрації, з підготовки та підвищення кваліфікації державних реєстраторів, здійснює управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління, в тому числі державними підприємствами, що є адміністраторами державних та єдиних реєстрів, держателем яких є Міністерство юстиції України, здійснює іншу діяльність, пов'язану з реалізацією організаційно-управлінських функцій у сфері формування та функціонування державних реєстрів.

Треба зазначити, що на визначення пріоритетних напрямів організаційної діяльності держателів (розпорядників) державних реєстрів впливають, зокрема, такі фактори, як мета створення державного реєстру та його основні завдання, особливості об'єкта правового регулювання тощо. Наприклад, одним з основних напрямів організаційної роботи Державної архівної служби України у межах її повноважень щодо формування та ведення Державного реєстру національного культурного надбання є організація роботи з віднесення документів Національного архівного фонду до унікальних та включенням їх до Державного реєстру національного культурного надбання [10]. Основним напрямом організаційної роботи Центральної виборчої комісії та відділів ведення реєстру виборців в частині формування і функціонування Державного реєстру виборців є організаційне забезпечення функціонування Реєстру, що передбачає здійснення організаційно-правової підготовки та виконання внесення запису про виборця до бази даних Реєстру, внесення змін до персональних даних виборців, що містяться в базі даних Реєстру, знищення запису в Реєстрі на підставах і у спосіб, що встановлені Законом України «Про Державний реєстр виборців» та рішеннями розпорядника Реєстру, ухваленими згідно із Законом, з використанням візуального та автоматизованого контролю за повнотою та коректністю персональних даних Реєстру [6; 16].

Одним із головних завдань у практичній роботі держателів (розпорядників) державних реєстрів є організаційне забезпечення формування державних реєстрів шляхом державної реєстрації відомостей про об'єкт або внесення відомостей про об'єкт до державного реєстру органами ведення державного реєстру. Основними напрямками цієї діяльності, що покладені на Міністерство юстиції України відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських об'єднань», є формування державної політики у сфері державної реєстрації, організація роботи з підготовки та підвищення кваліфікації державних реєстраторів, крім нотаріусів, які виконують повноваження державної реєстрації відповідно до покладених на них законом обов'язків; нормативно-правове, методологічне та інформаційне забезпечення у

сфері державної реєстрації; координація діяльності у сфері державної реєстрації громадських формувань; забезпечення надання доступу до Єдиного державного реєстру державним реєстраторам, уповноваженим особам суб'єктів державної реєстрації прав, іншим суб'єктам відповідно до цього Закону та ухвалення рішень про тимчасове блокування або анулювання такого доступу у випадках, передбачених цим Законом; взаємодія з державними органами, органами місцевого самоврядування, міжнародними організаціями з питань державної реєстрації; здійснення інших повноважень, передбачених Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських об'єднань» або іншими нормативно-правовими актами.

Під час формування Єдиного державного реєстру безпосередньо державну реєстрацію здійснюють державні реєстратори та нотаріуси. Для галузевих реєстрів характерним є здійснення державної реєстрації, як правило, виключно держателем державного реєстру та його територіальними органами за їх наявності. Наприклад, державну реєстрацію географічних назв та внесення їх до Державного реєстру географічних назв здійснює держатель цього реєстру Держгеокадастр. Державна реєстрація географічних назв здійснюється шляхом внесення їх до Державного реєстру географічних назв Держгеокадастром за визначеною ним формою. Правовим наслідком такої державної реєстрації є офіційне визнання географічної назви державою [9].

Особливий порядок державної реєстрації передбачений під час внесення відомостей до Державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування [8]. Суб'єкт декларування особисто подає документ до реєстру через мережу «Інтернет» у вигляді заповненої електронної форми у порядку, визначеному держателем реєстру. Суб'єкти декларування подають до Реєстру документи шляхом заповнення електронних форм, визначених НАЗК, відповідних документів. Кожний поданий до Реєстру документ скріплюється особистим електронним підписом декларанта. Державна реєстрація поданих декларантом документів здійснюється шляхом внесення їх до реєстру. Правовим наслідком цього є повідомлення декларанту про внесення документа до Реєстру, яке надходить на адресу його електронної пошти.

Водночас державні реєстри в окремих випадках формуються не шляхом здійснення державної реєстрації відомостей про об'єкти, а шляхом внесення до державного реєстру об'єктів певного правового статусу на підставі вимог нормативних актів. Наприклад, формування Єдиного державного реєстру військовозобов'язаних органи ведення Реєстру здійснюють шляхом внесення даних про військовозобов'язаних та призовників до Єдиного державного реєстру військовозобов'язаних на підставі вимог Закону України «Про Єдиний державний реєстр військовозобов'язаних» [14]. Внесення до такого державного реєстру не має правових наслідків, а дані державного реєстру призначені для збирання, зберігання, обробки та використання даних про військовозобов'язаних (призовників), забезпечення військового обліку громадян України. Внесення до цього Державного реєстру не потребує згоди особи, дані про яку вносяться до Реєстру, на обробку їхніх персональних даних для цілей Реєстру. Таким же способом формується і Державний реєстр виборців. Інформацію про об'єкти внесення до реєстру суб'єктам ведення реєстру надають відповідні органи виконавчої влади та місцевого самоврядування, інші державні органи в межах своєї компетенції, а в певних випадках сам об'єкт реєстрації.

Важливими напрямками діяльності державних органів є забезпечення доступу до інформації, що міститься в державних реєстрах, діяльність по забезпеченню захисту інформації, здійснення контролю за діяльністю у сфері формування та ведення державних реєстрів, кадровий менеджмент. Розглянемо деякі особливості діяльності державних органів за цими напрямками.

Відповідальність по забезпеченню доступу до інформації в державних реєстрах покладається на держателя державного реєстру, а в межах організаційної структури органів, що здійснюють формування державного реєстру та забезпечують його функціонування, як правило, на адміністратора державного реєстру. Законодавець або уповноважені державні органи встановлюють для кожного державного реєстру особливі вимоги та правила доступу до інформації, порядок її обігу, що мають загальнообов'язкову силу, тобто, не диспозитивний, а імперативний характер. Ці вимоги та правила поведінки учасники відносин не можуть змінити на власний розсуд. Наприклад, стосовно Державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або

місцевого самоврядування, то розпорядником інформації є Національне агентство з питань запобігання корупції. Суб'єктами, зацікавленими в її отриманні, є користувачі реєстру (суб'єкти декларування, що зареєстровані у реєстрі через мережу «Інтернет», уповноважені особи НАЗК, уповноважені адміністратори системи Реєстру, уповноважені службові особи інших державних органів, яким відповідно до закону надано доступ до Реєстру, фізичні та юридичні особи, які мають вільний доступ через мережу «Інтернет» до публічної частини Реєстру та можуть здійснювати пошук, перегляд та збереження електронних копій документів Реєстру), об'єкт інформаційних відносин. Інформація, яка доступна для публічного доступу для всіх користувачів, розміщена в Публічній частині цього реєстру, що розміщена на вебсайті Реєстру, і містить декларації та повідомлення про суттєві зміни в майновому стані суб'єктів декларування, за винятком вилученої з них конфіденційної інформації. Повні дані реєстру доступні лише законодавчо визначеним посадовим особам. Щодо суб'єктів декларування, то вони мають доступ у визначеному законом порядку до інформації, що розміщена в їхньому персональному електронному кабінеті та в Публічній частині реєстру.

Доступ до інформації зацікавленим користувачам державних реєстрів може здійснюватися як в автоматичному режимі за допомогою програмних засобів, так і через посадових осіб державних органів, які забезпечують ведення державного реєстру. Причому на цей час характерним трендом є забезпечення доступу до інформації в автоматичному режимі, що пояснюється активізацією роботи по запобіганню корупції, роботою по забезпеченню підвищення ефективності роботи працівників, які здійснюють ведення державного реєстру, та рівнем розвитку інформаційних технологій, який дозволяє забезпечити виконання цих завдань.

Питання діяльності по забезпеченню доступу до державних реєстрів тісно пов'язане з питанням захисту інформації, що міститься в державних реєстрах. Захист інформації забезпечується дотриманням правового режиму інформації [17]. Практичне забезпечення виконання вимог правового режиму державними органами у сфері формування і ведення державних реєстрів має певні особливості. Наприклад, щодо захисту таємної інформації, що міститься у державних реєстрах, то це питання вирішується, зокрема, шляхом формування реєстру з відомостей, що містять державну таємницю і доступ до яких здійснюється виключно з урахуванням вимог законодавства України про державну таємницю, або враховуючи це питання під час опрацювання структури державного реєстру. Зокрема, у структурі Єдиного державного реєстру нормативних актів передбачений Окремий розділ. Нормативні акти, що містять відомості, які становлять державну таємницю, включаються до цього розділу з грифом секретності. Ведення цього розділу здійснюється згідно з вимогами законодавства про державну таємницю.

Правовий режим приватності (передусім – це захист персональних даних) та правовий режим комерційної таємниці забезпечується державними органами шляхом обмеження публічного доступу до інформації про фізичних чи юридичних осіб, що містяться у державному реєстрі, яка нормативно визначена як інформація з обмеженим доступом.

За результатом аналізу діяльності державних органів щодо реалізації контрольних функцій у сфері формування та ведення державних реєстрів можна дійти висновку, що напрями діяльності, види контролю та загальна тенденція щодо його організації подібні, але відрізняються за обсягом та нормативним регулюванням. Стосовно особливостей діяльності по реалізації контрольних функцій у сфері формування та функціонування державних реєстрів, варто зупинитися на Міністерстві юстиції України як центральному органу виконавчої влади, держателю великої кількості державних реєстрів, серед яких кілька базових, де обсяг нормативно визначених контрольних функцій є одним із найбільших серед держателів (розпорядників) державних реєстрів. Відповідно до законодавства Міністерство юстиції України здійснює контроль у сфері державної реєстрації, в тому числі шляхом проведення моніторингу реєстраційних дій відповідно до нормативних актів у цій сфері, забезпечує у межах повноважень, передбачених законом, здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх реалізацією в апараті Міністерства, його територіальних органах, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління. Кабінет Міністрів України своєю постановою від 21.12.2016 № 990 затвердив Порядок здійснення Міністерством юстиції контролю за діяльністю у сфері державної реєстрації речових прав

на нерухоме майно та їх обтяжень і державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань [13], мета якого полягає у визначенні процедури здійснення Мін'юстом контролю за діяльністю у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень і державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, критеріїв, за якими здійснюється моніторинг реєстраційних дій в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно та Єдиному державному реєстрі, а також ступеня відповідальності за порушення у сфері державної реєстрації. Такий контроль здійснюється посадовими особами Міністерства або за допомогою програмного забезпечення. Зокрема, посадові особи в рамках здійснення контрольних функцій розглядають скарги відповідно до Закону України «Про звернення громадян», звернення інших осіб, депутатські звернення, аналізують інформацію, опубліковану в засобах масової інформації чи оприлюднену в Інтернеті, перевіряють відомості, отримані Мін'юстом під час реалізації повноважень у сфері державної реєстрації, здійснюють моніторинг реєстраційних дій в реєстрах, проводять спеціальні перевірки діяльності державного реєстратора в реєстрах. За допомогою програмного забезпечення здійснюється контроль за повнотою внесення записів до Єдиного державного реєстру та проведенням реєстраційних дій, автоматичний моніторинг ризикованих реєстраційних дій за критеріями, визначеними Кабінетом Міністрів України.

Успішне вирішення завдань по формуванню і функціонуванню державних реєстрів неможливе без ефективного кадрового менеджменту. Основними напрямками роботи по кадровому забезпеченню у цій сфері є підбір кадрів, підтримка їх необхідної кваліфікації, створення необхідних умов діяльності, запобігання корупції серед персоналу. Західні спеціалісти у сфері державних реєстрів притримуються думки, що без успішного кадрового менеджменту неможливе успішне вирішення завдань у цій сфері.

Висновки. Діяльність владних органів, інших державних органів України у сфері формування та функціонування державних реєстрів нормативно регламентована. Суб'єктами нормативної діяльності є Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, державні органи, що є держателями державних реєстрів. Реалізуючи свою правотворчу функцію, вони впливають на напрями і особливості діяльності суб'єктів формування і функціонування державних реєстрів. Основні напрями діяльності держателів (розпорядників) державних реєстрів, інших суб'єктів формування і ведення державних реєстрів, ведення державних реєстрів, викладені в нормативних актах. Рівень правової регламентації залежить, зокрема, від об'єкта правової регламентації: чим складніші суспільні відносини, що регулюються державним реєстром, чим вони різноманітніші, чим чисельніші, тим вище рівень правової регламентації. Аналізуючи діяльність державних органів по формуванню та функціонуванню державних реєстрів, можна говорити про її багатогранність, виділяючи разом з нормативною діяльністю, такі основні напрями роботи, як організаційна, організація доступу до бази даних реєстру та здійснення заходів по її захисту, захист персональних даних, контрольна діяльність, кадровий менеджмент.

Основним завданням організаційної діяльності є проведення організаційних заходів щодо виконання завдань по формуванню і функціонуванню державних реєстрів, наприклад, призначення адміністратора (технічного адміністратора) державного реєстру.

Порядок доступу до інформації, що міститься в державних реєстрах, залежить від правового режиму інформації. З огляду на те, що сучасні державні реєстри – це взаємопов'язані інформаційно-телекомунікаційні системи, питання захисту інформації і забезпечення доступу до неї більшою мірою вирішуються шляхом використання можливостей засобів програмного забезпечення.

Діяльність, пов'язана з реалізацією контрольних функцій, великою мірою впливає на результативність і ефективність інших видів діяльності. Об'єкти і види контролю можуть бути різними. Загальним трендом є здійснення якомога більше контрольних функцій за допомогою можливостей сучасних інформаційних технологій, зокрема контроль доступу до даних реєстру згідно з повноваженнями користувачів, контроль за повнотою внесення записів до державного реєстру та проведенням реєстраційних дій, автоматичний моніторинг ризикованих реєстраційних дій за певними критеріями.

Список використаних джерел

1. Адміністративне право України. Академічний курс : підруч. : у 2-х т. / за ред. В. Б.Авер'янова. Київ : Юрид. думка, 2004. Т. 1: Загальна частина. 2004. 584 с.
2. Битяк Ю. П., Гаращук В. М., Дьяченко О. В. Адміністративне право України : підруч. /

за заг. ред. Ю. П. Битяка. Київ : Юрінком Інтер, 2006. 544 с.

3. Гурковський М. П. Реєстраційна діяльність публічної адміністрації: організаційно-правовий аспект. Львів : ЛьвДУВС, 2012. 203 с.

4. Іваненко Д. Д. Система органів і суб'єктів, які здійснюють повноваження у сфері державної реєстрації прав на земельні ділянки, в аспекті законодавчих змін. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2016. Вип. 1 (10). С. 137–141.

5. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.

6. Про державний реєстр виборців : Закон України від 22.02.2007. *Відомості Верховної Ради України*. 2007. № 20. Ст. 282.

7. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань : Закон України від 15.05.2003. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 31–32. Ст. 263.

8. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 49. Ст. 2056.

9. Про затвердження Положення про Державний реєстр географічних назв : постанова Кабінету Міністрів України від 11.05.2006. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/main/a>.

10. Про затвердження Положення про Державний реєстр національного культурного надбання : постанова Кабінету Міністрів України від 12.08.1992 № 466. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/main/a>.

11. Про затвердження Положення про Міністерство юстиції України : постанова Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 № 228. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/main/a>.

12. Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру військовозобов'язаних : наказ Міністерства оборони України від 08.08.2017 № 418. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/main/a>.

13. Про затвердження Порядку здійснення контролю у сфері державної реєстрації : постанова Кабінету Міністрів України від 21.12.2016 № 990. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/main/a>.

14. Про Єдиний державний реєстр військовозобов'язаних : Закон України від 16 березня 2017. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 18. Ст. 217.

15. Про Кабінет Міністрів України : Закон України від 07.10.2010. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 13. Ст. 222.

16. Про Центральну виборчу комісію : Закон України від 30.06.2004. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 36. Ст. 448.

17. Семенюк О. Г., Леонов Б. Д. Правовий режим доступу до інформації. *Інформація і право*. 2019. № 3(30). С. 44–49.

18. Спасенко В. О. Сутність та ознаки інституту державної реєстрації: адміністративно-правовий аспект. *Юридична Україна*. 2013. № 3. С. 38–43.

19. Тамаря Я. В. Стадії адміністративної процедури з державної реєстрації речових прав на нерухоме майно. *Актуальні проблеми держави і права*. 2017. Вип. 78. С. 150–156.

Надійшла до редакції 24.11.2023

References

1. *Administratyvne pravo Ukrainy. Akademichnyi kurs [Administrative law of Ukraine. Academic course] : pidruchnyk : u 2 t. / za red. V. B. Averianova*. Kyiv : Yurydychna dumka, 2004. T. 1: Zahalna chastyna. 2004. 584 z. [in Ukr.].

2. Bytiak, Yu. P., Harashchuk, V. M., Diachenko, O. V. (2006) *Administratyvne pravo Ukrainy [Administrative law of Ukraine] : pidruch. / za zah. red. Yu. P. Bytiaka*. Kyiv : Yurinkom Inter, 544 p. [in Ukr.].

3. Hurkovskiy, M. P. (2012) *Reiestratsiina diialnist publichnoi administratsii: orhanizatsiino-pravovyi aspekt [Registration activity of public administration: organizational and legal aspect]*. Lviv : LvDUVS, 203 p. [in Ukr.].

4. Ivanenko D. D. (2016) *Systema orhaniv i subiektiv, yaki zdiisniuiut povnovazhennia u sferi derzhavnoi reiestratsii prav na zemelni dilianky, v aspekti zakonodavchyykh zmin [The system of bodies and entities that exercise powers in the field of state registration of rights to land plots, in the aspect of legislative changes]*. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk*. Issue 1 (10), pp. 137–141. [in Ukr.].

5. *Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine] : Zakon Ukrainy vid 28.06.1996. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 1996. № 30, art. 141. [in Ukr.].

6. *Pro derzhavnyi reiestr vybortsiv [About the state register of voters] : Zakon Ukrainy vid 22.02.2007. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2007. № 20, art. 282. [in Ukr.].

7. *Pro derzhavnu reiestratsiiu yurydychnykh osib, fizychnykh osib-pidpriemtsiv ta hromadskykh formuvan [On state registration of legal entities, individual entrepreneurs and public formations] : Zakon Ukrainy vid 15.05.2003. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2003. № 31–32, art. 263. [in Ukr.].

8. *Pro zapobihannia koruptsii [On prevention of corruption] : Zakon Ukrainy vid 14.10.2014.*

Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2014. № 49, art. 2056. [in Ukr.].

9. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Derzhavnyi reiestr heohrafichnykh nazv [On the approval of the Regulation on the State Register of Geographical Names] : postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 11.05.2006. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/main/a>. [in Ukr.].

10. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Derzhavnyi reiestr natsionalnoho kulturnoho nadbannia [On the approval of the Regulation on the State Register of National Cultural Heritage] : postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 12.08.1992 № 466. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/main/a>. [in Ukr.].

11. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Ministerstvo yustytzii Ukrainy [On the approval of the Regulation on the Ministry of Justice of Ukraine] : postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 02.07.2014 № 228. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/main/a>. [in Ukr.].

12. Pro zatverdzhennia Poriadku vedennia Yedynoho derzhavnoho reiestru viiskovozoboviazanykh [On the approval of the Procedure for maintaining the Unified State Register of Conscripts] : nakaz Ministerstva oborony Ukrainy vid 08.08.2017 № 418. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/main/a>. [in Ukr.].

13. Pro zatverdzhennia Poriadku zdiisnennia kontroliu u sferi derzhavnoi reiestratsii [On the approval of the Procedure for control in the field of state registration] : postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 21.12.2016 № 990. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/main/a>. [in Ukr.].

14. Pro Yedyni derzhavnyi reiestr viiskovozoboviazanykh [On the Unified State Register of Conscripts] : Zakon Ukrainy vid 16.03.2017. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2017. № 18, art. 217. [in Ukr.].

15. Pro Kabinet Ministriv Ukrainy [On the Cabinet of Ministers of Ukraine] : Zakon Ukrainy vid 07.10.2010. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2014. № 13, art. 222. [in Ukr.].

16. Pro Tsentralnu vyborchu komisiuu [On the Central Election Commission] : Zakon Ukrainy vid 30.06.2004. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2004. № 36, art. 448. [in Ukr.].

17. Semeniuk, O. H., Leonov, B. D. (2019) Pravovyi rezhym dostupu do informatsii [Legal regime of access to information]. *Informatsiia i pravo*. № 3(30). [in Ukr.].

18. Spasenko, V. O. (2013) Sutnist ta oznaky instytutu derzhavnoi reiestratsii: administratyvno-pravovyi aspekt [The essence and features of the institute of state registration: administrative and legal aspect]. *Yurydychna Ukraina*. № 3, pp. 38–43. [in Ukr.].

19. Tamaria, Ya. V. (2017) Stadii administratyvnoi protsedury z derzhavnoi reiestratsii rechovykh prav na nerukhome maino [Stages of the administrative procedure for state registration of property rights to real estate]. *Aktualni problemy derzhavy i prava*. Issue 78, pp. 150–156. [in Ukr.].

ABSTRACT

Maksym Pryshedko. Some features of activities of state authorities and other state bodies in the field of formation and functioning of state registers. The article presents some results of research into the main areas of work of executive authorities and other state bodies of Ukraine regarding the formation and functioning of state registers, and explores the specifics of this activity. The main attention is focused on issues of regulatory and legal, organizational support of activities in this area and features of practical work on the formation and functioning of state registers.

Considering the role and place of the President of Ukraine, the Cabinet of Ministers of Ukraine, People's Deputies of Ukraine (the Verkhovna Rada of Ukraine) in the issue of the formation and functioning of state registers, the author primarily focuses on their role in the formation of state policy in this area as subjects who are vested the right of legislative initiative. The main provisions regarding the peculiarities of the regulatory activity of central executive bodies, other state bodies as holders (administrators) of state registers, its main directions are made on the basis of the study of provisions on central executive bodies, laws on specific state registers and their provisions. The article examines the specifics of practical work on the formation and functioning of state registers, which is carried out by the central executive body, its territorial bodies, other state bodies as holders of state registers and their territorial bodies.

The author notes that the implementation of organizational measures in the field of formation and functioning of state registers is one of the main areas of work of holders (administrators) of state registers and their territorial bodies. Determination of the priority areas of organizational activity of holders (administrators) of state registers is influenced, in particular, by such factors as the purpose of creating the state register and its main tasks, features of the object of legal regulation, etc.

The article examines the specifics of activities related to the formation of state registers, both through state registration and through the entry into the state register by registry-keeping bodies of information about an object of a certain legal status based on the requirements of regulatory acts, as well as the specifics of legal consequences in these cases.

Important areas of activity of state authorities and other state bodies in the field of formation and functioning of state registers considered in the article are provision of access to information contained in state registers, activities to ensure information protection, control over activities in the field of formation and maintenance state registers.

Keywords: holder of the state register, legal regulation, administrator of the state register, state registration, state registrar, authorities of the state register, legal regime of access to information, protection of personal data.